

Den hellige Mikael's dag. 30.09.18 Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 103::19-22, 2. Kong 6:14-17, Åpenb 12:7-12, Matt 18:1-11

I dag på den hellige Mikael's dag står barn og engler i fokus. Teksten avsluttes med

«*De (Guds barn) har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt.*»

Evangelieteksten handler ikke bare om små barn og deres forhold til Gud, men om oss alle.

Bakgrunnen for Jesu tale er et spørsmål fra disiplene: «Hvem er den største i himmelriket?»

Leser vi parallelt teksten i Mark 9,33-34 står det at «*De kom til Kapernaum, og da de var i hus, spurte han dem: "Hva var det dere snakket om underveis?" Men de tidde, for på veien hadde de snakket med hverandre om hvem som var den største.*»

Disiplene hadde tydeligvis enten av misunnelse eller noe annet hatt en diskusjon seg imellom. Nå var de avslørt av Jesus. Disiplene hadde som oss alle andre en menneskenatur som av og til tar overhånd. Jesus bruker denne anledningen til å undervise og lære dem. I verden kan en kommer seg fram med hovmod, ærgjerrighet, spisse albuer gjerne på bekostning av andre. I Guds rike er det helt annerledes. For å komme inn i Guds rike trengs det en radikal omvendelse fra det liv en lever i verden. De må lære å tenke helt annerledes. De må få et annet sinn lik barnets sinn, fylt med barnslighet, enfoldighet, enkelhet og ydmykhet. Det er egenskaper som kjennetegner et barn, selv om de også har sin menneskenatur. Disiplene må lære seg at desto mindre de er i sine egne øyne, desto større er de i Guds øyne. Storheten i Guds rike består i et ydmykt sinn som holder egoisme, hovmod, ærgjerrighet, gjerrighet nede og lar kjærligheten, omsorgen, tålmodigheten overfor vår neste råde.

Som et svar på spørsmålet fra disiplene om hvem som er den største i himmelriket, tar Jesus fram et lite barn og bruker det som et eksempel: «*Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket.*»

Å komme inn i himmelrike og å bli et Guds barn, er målet for disiplene og oss alle. Hvordan kommer jeg så inn i himmelriket? Dette er livets viktigste spørsmål. Jesus ber oss lære av barna. Her finnes svaret. Hva er det som er så spesielt for barn? For det første er de helt forsvarsløse og er avhengig av voksne til å passe på seg. For det andre har små barn full tillit til hva mor og far gjør og sier. De er barnslige, ydmyke og enfoldige. Nå sier Herren Jesus at akkurat slik barn er, slik skal vi være i vårt forhold til Gud vår Far. I vårt forhold til Gud må vi bli som små barn. Vi må vende om å bli som barn, det vil si komme inn i et avhengighetsforhold til Gud som er vår far.

Av naturen er vi ikke som små uskyldige barn, men fortapte syndere. Vårt kjød kan ikke leverer gode gjerninger for Gud, tvert imot: «*Det er klart hva slags gjerninger som kommer fra kjøttet: hor, umoral, utskielser, avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, strid, sjalusi, sinne, selvhevdelse, stridigheter, splittelser, misunnelse, fyll, festing og mer av samme slag. Jeg har sagt det før, og jeg sier det igjen: De som driver med slikt, skal ikke arve Guds rike.*» Gal 5,19-21

Når en ved Den hellige Ånds hjelp får innsikt i hva hjertet er fylt av, så spør en ikke om hvem som er størst i himmelriket. Nei, da bekjenner en sine synder og forteller Gud at i meg bor det intet godt. Jeg har syndet i tanker, ord og gjerninger og kjenner stadig vekk den onde lyst i mitt hjerte. Jeg er alt annet enn stor når en som skriften sier «*Dere var en gang døde på grunn av misgjerningene og syndene deres.*» Ef 2,1. Jesus fortsetter sin undervisning av disiplene med å si: «*Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.*» En kan ikke bli mindre i seg selv enn når loven i all sin hellighet får tale fritt. Da blir det ingen ting igjen av oss. Munnen blir lukket, og vi må slå blikket ned i all vår skyldighet. Så kommer Jesus med sin velsignelse og sletter ut alle våre synder. Han forteller oss det i avløsningen. Han understreker det i nattverden. Du blir tatt inn i varmen og får nyte godt av en fullstendig tilgivelse fra alle dine synder. Du er du den største i himmelriket. Det finnes ikke noe mer som kan ære Gud enn at en har bruk for Jesu frelsesverk. Slik skal du få komme igjen og igjen. Gud blir aldri trøtt av deg. Han lengter etter å få slå armene rundt deg. Du var tapt, men er funnet igjen. Han elsker deg. Han betrakter deg som sin egen øyensten. Du er dyrt kjøpt. Det kostet hans Sønn livet for å frelse deg. «*Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.*» Her snakker vi om virkningen av Lov (liten) og Evangelium (største).

«*Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.*»

I Matt 10,40 står det: «*Den som tar imot dere, tar imot meg, og den som tar imot meg, tar imot ham som har sendt meg.*» Jesus ber i sin yppersteprestlige bønn: «*Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg*

og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett.» Joh 17,21ff Derfor oppfordrer Paulus sterk sine menigheter om «Sett alt inn på å bevare Åndens enhet, i den fred som binder sammen: én kropp, én Ånd, slik dere fikk ett håp da dere ble kalt, én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, han som er over alle og gjennom alle og i alle.» Ef 4,3-6. Denne enheten er Guds enhet. Han vil at vi i Jesus Kristus skal være i den samme enhet som Faderen og Sønnen.» «Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.» Det er Guds vilje at vi skal finne sammen. Menneskeskapt skisma er synd, derfor har vi hele tiden et ansvar for å sjekke ut med andre kristne om vi er ett i tro, lære og bekjennelse.

Jesus går så over til å tal om alle de som vil ødelegge denne enheten mellom barn og Faderen. Et angrep på en av hans minste, er et angrep på Gud selv. «Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, han var bedre tjent med å få en kvernstein hengt om halsen og bli senket i havets dyp». De hadde to typer kvernsteiner. En som en satte på fanget som en håndkvern og et sett kvernsteiner som eslene dro og som var tunge. Så fikk du den knyttet til deg og kastet i havet ville du drukne. Jesus er krass i sin omtale av de som vil splitte og ødelegge. «Ve denne verden som lokker til fall! Forførelsene må komme, men ve det mennesket som de kommer fra!» Ved flere anledninger har han ropt «Ve- ord» utover fariseerne og bedt sine disipler om å passe seg for fariseernes surdeig, deres falske lære. Forførelser må komme: «For det skal komme en tid da folk ikke lenger tåler den sunne lære, men skaffer seg den ene læreren etter den andre, slik de selv finner for godt. For de vil ha det som klør i øret. De skal vende øret fra sannheten og holde seg til myter.» 2 Tim 4,3f Det er de siste tiders kjennetegn. Men Jesus advarer alle som vil forføre et av hans minste små, han vil verne om dem og vokte dem. «Pass dere for å forakte en eneste av disse små! For jeg sier dere: De har sine engler i himmelen som alltid ser min himmelske Fars ansikt. Menneskesønnen er jo kommet for å berge de bortkomne.» Gud selv går i krigen for å bevare oss. Det ligger en stor trøst for Guds barn i dette. Gud har gitt oss engler som passer på oss. Jesus går i forbønn for oss og vokter «Herren er min hyrde jeg mangler ingen ting»

Jesus gir oss også en formaning. Du skal være redd for de som forakter og fører vill. Du må ta noen grep. «Om hånden eller foten din lokker deg til fall, så hugg den av og kast den fra deg! ... Og om øyet ditt lokker deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! Det er bedre for deg å gå enøyd inn til livet enn å ha begge øyne og kastes i helvetes ild.» Om vi ikke bokstavelig skal gjøre det her som Jesus sier, så viser han oss Alvoret og konsekvensene av å ta lett med de som forfører og fører falsk lære. «Ve denne verden som lokker til fall!» De har bare en hensikt, og det er få deg bort fra Kristus. De vil hindre deg å ta i mot ord og sakrament slik at du får tilgang på nåden i Jesus Kristus. Paulus bruker også sterke ord i Ef 6: «Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep. For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.» Ef 6,11-13. Hva er vi bør gjøre for å bli bevart? Vi må kjempe og stride. Paulus fortsetter i Ef 6 og gi råd:

«**Stå fast**» - bli i det du er opplært til og ikke søk rundt omkring etter noe som «klør deg i øret». Det finnes mange der ute som ikke taler Guds ords sannhet, men søker å lokke og forføre deg.

«**Spenn sannhetens belte rundt livet**» - Jesus er veien, sannheten og livet. Sannheten finner du i Guds ord. Den kan ikke kompromisere på. Men Guds ord er selve sannheten og står fast til evig tid.

«**kle dere i rettferdighetens brynje**» - er det noe djevelen er redd så er det at vi forkynner «Rettferdiggjørelsen av tro alene». Vi har nok med Kristi rettferdighet for oss. Vi har ingen ting selv.. «**stå klar med fredens evangelium som sko på føttene**».

«**Hold alltid troens skjold høyt!**» Med det kan dere slukke alle den ondes brennende piler.

Ta imot frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.

Så det siste du kan be: «Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige,» Be om at du må bli bevart fra forførelse og falsk lære, be om at du må ha prester og ledere rundt deg som kan kjempe denne kampen og kan rekke deg et uforfalsket evangelium og bruke sakramentet slik Guds ord foreskriver. «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne.

Bank på, så skal det lukkes opp for dere.» Luk 11,9. «Det er makt i de foldede hender. I seg selv er de svake å små, men mot allmaktens Gud du dem vender han har lovet at svar skal du få»

Amen